Р Е Ш Е Н И Е
№ 42264

гр. София, 29.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова
ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7169** по описа за **2026** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба, подадена от Директора на дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние“ в Комисията за защита на потребителите (КЗП), чрез временно изпълняващия длъжността Председател на КЗП А. К., срещу Решение № 1185 от 04.04.2026г., постановено по АНД № 20251110217357 по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, с което е отменено изцяло Наказателно постановление № 007949 от 19.09.2025г., издадено от директора на дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние“ в КЗП, с което на „БАС СПОРТИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Д. Д., са наложени пет отделни имуществени санкции, както следва:
1. На основание чл. 204 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) – имуществена санкция в размер на 1 000.00 лева (511.29 евро) за нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗЗП;
2. На основание чл. 204 от ЗЗП – имуществена санкция в размер на 1 000.00 лева (511.29 евро) за нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 7 от ЗЗП;
3. На основание чл. 204 от ЗЗП – имуществена санкция в размер на 1 000.00 лева (511.29 евро) за нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 8 от ЗЗП;
4. На основание чл. 204 от ЗЗП – имуществена санкция в размер на 1 000.00 лева (511.29 евро) за нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 12 от ЗЗП;

5. На основание чл. 225в от ЗЗП – имуществена санкция в размер на 500.00 лева (255.65 евро) за нарушение на чл. 181н, ал. 1 (във връзка с ал. 2) от ЗЗП, на обща стойност на наложените санкции 4 500.00 лева (2 300.81 евро).
В касационната жалба се релевират касационни основания за неправилност на съдебното решение поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и необоснованост – касационни основания по смисъла на чл. 209, т. 3 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН. Касаторът поддържа, че районният съд е направил формален и общ извод за недоказаност на нарушенията, без да извърши самостоятелен и детайлен правен и фактически анализ на всяко от петте отделни обвинения. Твърди се, че съдът не е обсъдил цялостно материалите по административнонаказателната преписка, съдържащи данни за подаден потребителски сигнал, извършена онлайн проверка на търговския уебсайт, съставен АУАН и подадено възражение. По тези съображения касаторът моли за отмяна на първоинстанционното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд, а при условията на евентуалност – за постановяване на решение по същество на спора, с което наказателното постановление да бъде изцяло потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.
В съдебно заседание касаторът – Директор на дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние“ в КЗП, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител.
Ответникът по касация – „БАС СПОРТИНГ“ ЕООД, редовно призован, се представлява от адв. С. Д. и адв. Д. А., които оспорват касационната жалба и поддържат изложените в подадения писмен отговор съображения. Излагат доводи, че съдебното решение на СРС е правилно, обосновано и постановено в съответствие със закона. Поддържат, че тежестта за доказване на административното обвинение лежи изцяло върху административнонаказващия орган, който не е представил годни първични писмени доказателства (протокол за проверка с приложени разпечатки от сайта) за установяване на обективните признаци на твърдените нарушения към момента на проверката. Претендират присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение пред настоящата инстанция.
Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Яни Костов, дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба. Изразява становище, че първоинстанционното съдебно решение е правилно, обосновано и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.
Административен съд – София-град, XXVII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е подадена в законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна, разполагаща с право и правен интерес от обжалването по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на касационен съдебен контрол съдебен акт на районния съд. Поради това касационната жалба е процесуално допустима.
Предмет на касационна проверка съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК е Решение № 1185 от 04.04.2026г., постановено по АНД № 20251110217357 по описа на Софийския районен съд, 12-ти състав. Съобразно нормата на чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.
От фактическа страна първоинстанционният съд е установил, че административнонаказателното производство е образувано след извършена на 13.06.2025г. проверка от контролни органи на КЗП в интернет сайт с електронен адрес https://trueriders.bg/, по повод постъпил сигнал вх. № Ц-03-5965 от 21.05.2025г. от потребителя Д. А. А.. На 17.06.2025г. от главния експерт в дирекция

„ЗППР“ при КЗП С. Т. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 007949 в присъствието на свидетелите А. К. и К. И.. В акта е прието, че търговецът „БАС СПОРТИНГ“ ЕООД, при осъществяване на продажба от разстояние чрез посочения уебсайт, преди обвързването на потребителя с договор от разстояние, не е предоставил на потребителя ясна и разбираема информация относно:
1. Седалището и адреса на управление на търговеца – квалифицирано като нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗЗП;
2. Условията за плащане, доставка, изпълнение или датата, на която търговецът се задължава да достави стоките – квалифицирано като нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 7 от ЗЗП;
3. Условията, срока и начина за упражняване на правото на отказ от договора, както и стандартния формуляр за отказ по приложение № 6 – квалифицирано като нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 8 от ЗЗП;
4. Напомняне за наличието на законова гаранция за съответствие на стоката с договора за продажба – квалифицирано като нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 12 от ЗЗП;
5. Органите за алтернативно решаване на спорове, в чийто обхват попада дейността на търговеца – квалифицирано като нарушение на чл. 181н, ал. 1 във връзка с ал. 2 (и погрешно отразено в част от текстовете като чл. 181м от ЗЗП).
Срещу съставения АУАН е подадено писмено възражение от санкционираното дружество с вх. № Ц-03-5965 от 24.06.2025г., което е прието за неоснователно от наказващия орган. На 19.09.2025г. е издадено процесното Наказателно постановление № 007949, с което на „БАС СПОРТИНГ“ ЕООД са наложени описаните по-горе пет имуществени санкции на обща стойност 4 500.00 лева (2 300.81 евро).
За да постанови обжалваното решение, Софийският районен съд е приел, че наказващият орган не е провел пълно и главно доказване на административнонаказателното обвинение. Съдът е мотивирал, че фактическите констатации в АУАН не се ползват с презумптивна доказателствена сила по силата на ЗАНН и подлежат на установяване с надлежни доказателствени средства по реда на НПК. Констатирано е, че по делото от страна на АНО не са представени първични писмени доказателства за извършената проверка (констативен протокол с обективирани констатации, разпечатки или електронни снимки от интерфейса на уебсайта към датата на проверката), поради което обективните признаци на съставите на твърдените нарушения са останали недоказани.
Настоящият касационен състав намира постановеното първоинстанционно решение за валидно, допустимо и правилно.
Неоснователни са наведените в касационната жалба оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон от районния съд.
При административни нарушения, осъществени в дигитална среда – чрез предоставяне на стоки и сключване на договори от разстояние чрез интернет сайт по чл. 47, ал. 1 и чл. 181н от ЗЗП, специфичният характер на нарушението изисква контролните органи да материализират по безспорен и обективен начин съдържанието на съответните електронни страници към точната дата и час на проверката. Това се постига чрез съставяне на надлежен констативен протокол, придружен от екранни копия (разпечатки от съответните секции, общи условия, интерфейс за поръчки и формуляри) с удостоверяване на времето на снемане и източника на информацията. В настоящия случай по административнонаказателната преписка и пред районния съд не е представен констативен протокол за проверката на уебсайта, нито заверени разпечатки или снимков материал, които да позволят на съда да установи какво е било обективното съдържание на сайта https://trueriders.bg/ на датата 13.06.2025г.

Правилно районният съд е съобразил, че приложените към преписката вътрешни доклади на служители на КЗП имат единствено служебно-деловодно значение и не представляват годни първични доказателствени средства за обективните признаци на нарушенията. Тези доклади съдържат бланкетни изводи, без да посочват конкретни доказателства, като същевременно съдържат и взаимноизключващи се предложения (сключване на споразумение или издаване на наказателно постановление).
Неоснователно е възражението на касатора, че районният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, като не е провел разпит на актосъставителя чрез видеоконферентна връзка по чл. 139, ал. 8 от НПК във връзка с чл. 223 от НПК. Съгласно чл. 139, ал. 8 от НПК разпитът чрез видеоконференция в съдебно заседание е правна възможност, която се реализира по суверенна преценка на решаващия съд с оглед нуждите на съдебното следствие, а не абсолютен императив. Освен това гласните доказателства чрез разпит на актосъставителя не могат да санират изначалната липса на първични писмени и веществени доказателства за съдържанието на интернет сайта към момента на извършване на деянието.
Неоснователен е и доводът за нарушаване на служебното начало от страна на въззивната инстанция. След като наказващият орган, редовно уведомен, не се е явил пред първата инстанция и не е ангажирал никакви преки доказателства за съставомерността на деянията, районният съд правилно е приложил правилата за разпределение на доказателствената тежест.
В допълнение, основателни са констатациите за съществени нередовности в съдържанието на самото наказателно постановление относно петото вменено нарушение. В обстоятелствената част на постановлението нарушението е квалифицирано под нормата на чл. 181м, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ЗЗП (разпоредба, уреждаща спиране на давностни срокове при провеждане на процедури, а не задължение за информиране), докато в диспозитива санкцията е наложена на основание чл. 225в от ЗЗП във връзка с чл. 181н, ал. 1 от ЗЗП. Това съществено противоречие в правната квалификация нарушава правото на защита на санкционираното лице и представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност на акта в тази му част.
Предвид изложеното, крайният извод на Софийския районен съд за недоказаност на вменените административни нарушения от обективна страна и за незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление е правилен, мотивиран и почиващ на точна преценка на доказателствената съвкупност по делото. Наложените санкции на обща стойност 4 500.00 лева (2 300.81 евро) са отменени законосъобразно. Не са налице релевираните касационни основания по чл. 209, т. 3 от АПК, поради което обжалваното първоинстанционно съдебно решение следва да бъде оставено в сила.
При този изход на спора право на присъждане на разноски има ответникът по касация на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК. От страна на процесуалния представител на „БАС СПОРТИНГ“ ЕООД в писмения отговор е направено своевременно искане за присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение пред касационната инстанция. Съдът констатира, че по делото липсват каквито и да било доказателства за размера на договореното и реално заплатено възнаграждение, като до момента на приключване на устните състезания не са представени договор за правна защита и съдействие, платежни документи или списък на разноските по чл. 80 от ГПК. Тъй като отговорността за разноски е акцесорна и предявяването ѝ изисква кумулативното доказване както на договорения размер, така и на реалното му извършване от страната, искането на „БАС СПОРТИНГ“ ЕООД за присъждане на разноски се явява недоказано и следва да бъде отхвърлено.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София-град, XXVII-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1185 от 04.04.2026г., постановено по АНД № 20251110217357 по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, с което е отменено изцяло Наказателно постановление № 007949 от 19.09.2025г., издадено от директора на дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние“ в Комисията за защита на потребителите.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: